

kallas till hedersordförande i Skara stifts K. S. V. — Vid stiftsmötet i Skara vid midsommar gav K. S. V.-kören en musikgudstjänst i Skara domkyrka, varvid kollekt upptogs till förmån för prästänkor i Skara stift. Ur programmet må nämnas Buxtehudes Magnificat, Byrds *Christe qui lux es et dies* samt Widéens Mässa. — Den 21—24 aug. hölls i Skara en Ton- och Talkurs för präster. Jämte K. S. V. var Skara-kretsen av A. S. P. anordnare. Kursens ledare var musikdir. R. Blennow, Åstorp. Antalet deltagare utgjorde 15. Undervisning meddelades i tonbildning, talteknik, liturg-sång, talövning och koralsång. Föredrag hölls om Högmässan, Vespergudstjänsters anordnande, Kyrkl. Symboler. Varje dag avslutades med completorium och sista dagen hölls högmässa med nattvard.

E. H. Cederbom.

Ärkestiftets krets. Från Ärkestiftets K. S. V. är under år 1939 företrädesvis att anteckna årsmötet den 22 april. Sammankomsten var anordnad i sam-

band med Ärkestiftets organist- och kantorsförenings årsmöte. Koralkommitténs sekreterare, domkyrkoorganisten Henry Weman, höll ett orienterande föredrag om den nya koralboken och berörde de olika problem, varmed en koralkommitté måste arbeta.

Professor Günther Ramin höll ett föredrag om »Orgelrörelsen i Tyskland» just nu, vars vida syn och absoluta saklighet gjorde ett starkt intryck. De synpunkter som här framkommo, torde för mer än en åhörare ha varit nya och givit ett nytt friskt grepp om det vittomfattande problemet. Professor Ramin höll som avslutning på årsmötet inför en talrik församling en orgelstund, varvid bl. a. på ett glänsande sätt Bachs koralfartita »Sei gegrüset, Jesu gütig» utfördes. Orgelstunden hölls i Uppsala domkyrka.

Sällskapets styrelse och övriga funktionärer omvaldes.

L. Lindhagen,
sekr.

Fortsättning av kretsarnas årsredogörelser meddelas i nästa nummer.

Meddelanden.

Val. Till innehavare av förenad tjänst ha utsetts:

i Mårdaklev, Alb., S. E. Gjöide, därstädes; i Tävelsås, Krb., Alma Nilsson, Näshult, i Karleby, Skb., John Steffner, i Hyinga, Skb., Mauritz Jonsson, Kristinehamn, i Muskö, Sth., Axel Sture Jonsson, i Lannaske-de, Jönk., Ivar Segren, Torpa, i Umeå, Saga Edstedt, i Fåglum, Skb., Ch. J. Karlberg, i Stora Tuna, Kopp., A. Österlund, Borlänge, i Västra Ingelstad, Malm., B. Plantin, Särslöv, i Vreta Kloster, Ög., Hans Larsson, Gryt.

Kyrkodagarna kring Ord och Sakrament som årligen brukas hållas i förfastotiden hade i år förlagts tidigare än vanligt — redan i andra veckan efter Epifania och kommo att utgöra en inledning till den internationella böneoktaven för kyrkans enhet. Av praktiska skäl blev i fjor vid de motsvarande dagarna i Eskilstuna bestämt att kyrkodagarna tills vidare skulle förläggas till Osby. Den för svenska förhållanden unika kyrkomiljö som där skapats av dess nitälskande kyrkoherde äro en förutsättning av be-

tydelse för att samlingen kring det gudomliga Ordet och de heliga sakramenten skall bli utan sprickor. Kyrkodagarna fingo den 15 januari en imponerande upptakt med procession från prästgårdens konfirmandsal. Det var samma kväll som den hårda vintern bröt in på allvar över Skåne-land med snö och vinande blåst. Om också ljusen blåstes ut för de unga ljusbärarna i processionens tète så hindrade det icke raden av präster »in albis», i svarta kappor, i världsliga pälsmössor och i klerikala kallotter och bireter att fullfölja processionsplanen som den på förhand bestämts. I spetsen bars korset med Frälsarens bild och allra sist gick i full biskoplig ornat H. H. Biskopen i Lund, Edvard Rodhe. Efter att ha deltagit i Biskopens invigning av församlingens nya bisättningskapell fortsattes tåget av präster in i kyrkan där H. H. Biskopen inledde dagarna med ett tal från altaret över vår heliga tros centrala tanke: rättfärdiggörelsen genom tron. En värdigare upptakt kunde denna kyrkohögtid icke ha fått. — Om föredragen vid mötet skall allenast sägas att de alla rörde sig kring Kyrkans år. Bland talarna märktes professorn vid Uppsala universitet Dr Anton Friedrichsen och kyrkoherden i Stockholms Kungsholms församling, Dr Krook, som bl. a. gav obeskrivligt intressanta inblickar i sitt arbete som sakkunnig för restaureringen av Sv. kyrkans evangeliebok. I den dagliga gemenskapen i Herrens nattvard, i den reglerade tidebönsläsningen, i den tysta och stilla meditationen och i bröders inbördes samspråk ha dessa kyrkodagar sitt väsentliga innehåll. Men detta kan icke återges i ett referat.

Med särskild glädje sågo vi i vår

krets kära bröder från de danska och de norska kyrkorna. Gud vare prisad för enheten i bön, i sång, i ordets bruk och i sakramentets ena bröd och ena kalk.

Jan Redin.

En hälsning från Tyskland. En känd förkämpe för den liturgiska förnyelsen i Tyskland skriver till det finska Församlingsbladet:

»Fridens sol lyser ej mera över sången till Guds ära. Men denna sång får icke tystna. Vi hämta nog åtskilliga lärdomar ur allt som sker i denna sällsamma tid, lärdomar om människor och om idéer. Men framför allt påminner oss denna tid om att vi äro vandrare mellan två världar, att vi icke äro hemma här, utan på väg till den varaktiga staden, att tidens och världens Herre kommer igen och att tiden och världen ha sin ände. Kyrkans sång var och är alltid pilgrimsång. Men just därför, att vi veta, vad som ingen människa kan veta av sig själv, nämligen vad Skriften säger om den tillkommande staden och dess ordning, få vi den rätta insikten i och det rätta omdömet om allt, som händer i denna värld, också i våra dagar. Och just detta vetande låter oss med tillförsikt sjunga Runebergs sång om fosterlandets bevarande — som jag ofta läst igenom under dessa månader tillika med andra sånger av samma diktare — och i synnerhet dess sjätte vers. Det, som jag tackar Runeberg mest för, är att han till sist nämmer livets, ärans, rättvisans, fridens enda källa: Ordet. Att vi aldrig gå från Ordet, det är nu allas vår största uppgift, det är i synnerhet Finlands största hjälp. Därtill hjälpe oss Herren i sin obegripliga godhet, som vi få lova och prisa alla dagar. Och Hans nåd och kraft vare med Edert folk.»